بسم الله الرحمن الرحيم

БА НОМИ ХУДОВАНДИ БАХШАНДАИ МЕҲРУБОН

Тафсири сураи Ҳуҷурот

Устод Муҳсини Қироатӣ

Мутарҷим: Саидтоҷуддин Ҳисом

جامعة المصطفى العالمية

137

Муовинати Пажӯҳиш

Номи китоб: Тафсири сураи Ҳуҷурот
Муаллиф: Муҳсини Қироатӣ
Мутарҷим: Сайидтоҷуддин Ҳисом
Ҳамкорон: Сайидтоҷуддин Ҳисом, Сайидбурҳон Акбар, Сайидҷамолуддин Самад ва Раҳмуддини Зиёвуддин
Тираж: 2000
Навбати чоп: Аввал, Тобистони 2008
Нарх: Шартномавӣ
ISBN: 978-964-195-036-3
Ношир: Анҷумани фарҳангии донишҷӯёни Тоҷик
© Ҳаққи чоп барои ношир маҳфуз аст

Феҳрест

Муқаддима 9
Симои сураи Ҳуҷурот 10
Савоби тиловати сураи Ҳуҷурот.............................11
Нуктаҳо 11

Ояти 1 13
Нуктаҳо 13
Паёмҳо 14
Намунаҳои пешӣ гирифтан...16
Нишонаи мухолифат кардан ва ақиб мондан.......................17
Баҳсе дар бораи тақво..19
Чӣ гуна дар инсон тақво пайдо мешавад?..........................19
Тақво чӣ фоидае дорад?..19
Чӣ чизҳое дар тақво таъсир дарад?..................................20
Оё тақво озодии инсонро маҳдуд мекунад?......................21

Ояти 2 23
Нуктаҳо 23
Паёмҳо 25
Намунаҳое аз таърих 26
Муқаддасот дар Ислом 26
Авлиёи Худо бештар аз дигарон ба муқаддасот эҳтиром мекарданд...29
«Ҳабт» ва нобудии аъмол 30
Нобудии корҳои хуб дар ривоятҳо 31

Ояти 3 34
Нуктаҳо 34

Паёмҳо 35
Адаб дар гуфтугӯ 36
Намунаҳо..37
Музду подоши илоҳӣ 38

Оятҳои 4 ва 5 39
Нуктаҳо 39
Паёмҳо 40

Ояти 6 42
Нуктаҳо : 42
Паёмҳо 43
Намунаи талх 44
Хабар дар Ислом 45
Роҳҳои таҳқиқи хабар...45
Дурӯғ 47

Ояти 7 ва 8 49
Нуктаҳо 49
Паёмҳо 51
Робитаи имон бо илму дониш..52

Ояти 9 54
Нуктаҳо 54
Паёмҳо 55
Намунаҳо..57
Адолат 58
Адолат дар мактаби анбиё(а) 59
Адолат дар ҳама чиз ва ҳама ҷо 61
Намунаҳо..62

Ояти 10 64
Нуктаҳо 64
Паёмҳо 65
Ухувват ва бародарӣ..66
Ҳуқуқи бародарӣ 69
Беҳтарин бародар...69
Сулҳу оштӣ дар Қуръон 70
Аҳамияти оштӣ 70
Чизҳое,ки монеи сулҳу оштӣ мешавад 72
Чизҳое, ки сабаби раҳмати илоҳӣ мешавад.........................72

Ояти 11 75
Нуктаҳо 76
Паёмҳо 76

Масхара кардани дигарон 77
Чаро инсонҳо якдигарро масхара мекунанд? 78
Таҳқирҳои нохоста 79
Дарачаҳои масхара кардан 79
Оқибати масхара кардан 80
Хотира 80

Ояти 12 82
Нуктаҳо 82
Паёмҳо 83
Бадгумонӣ 85
Ғайбат чист? 87
Ғайбат дар ривоятҳо 88
Ҷуброни ғайбат 89
Ғайбат дар куҷо дуруст аст? 90
Хатарҳои ғайбат 90
Навъҳои ғайбат 91
Таъсирҳои ғайбат 91
а) Осори ахлоқӣ ва иҷтимоӣ 91
б)Осори ғайбат дар қиёмат 92
Чаро инсон ғайбат мекунад? 92
Шунидани ғайбат 93
Роҳҳои тарк кардани ғайбат 94
Чанд тазаккур 95

Ояти 13 96
Нуктаҳо 96
Паёмҳо 97

Ояти 14 98
Нуктаҳо 98
Паёмҳо 99
Фарқи ислом бо имон 100

Ояти 15 102
Паёмҳо 102
Симои мӯъминони воқеӣ 103
Пойдорӣ ва устуворӣ 105
Сабабҳои пойдор шудани имон 105

Ояти 16 107
Нуктаҳо 107
Паёмҳо 108

Ояти 17 109
Нуктаҳо 109
Паёмҳо 110

Ояти 18 111
Паёмҳо 111

Муқаддима

“Ва Қуръонро барои тазаккур (ва ёдоварӣ) осон кардем, оё касе ҳаст, ки панд гирад ва мутазаккир шавад?”[1].

Қуръон китоби Худост ва барои он нозил шуда аст, ки мардумро огоҳ кунад, ба талошу кӯшиш ташвиқ намояд, инсонҳоро аз гумроҳӣ наҷот диҳад, одолатро барқарор намояд ва ҷомеаро ба сӯи рушду тараққӣ роҳнамоӣ кунад.

Ҳарчанд тиловати Қуръон бо садои зебо бисёр тавсия шуда аст, аммо фикру тааммул дар маонӣ ва мафоҳими Қуръон аст, ки метавонад инсонҳоро ба сӯи рушду тараққӣ роҳнамоӣ кунад.

Оре, Қуръон – ин китоби осмонӣ ва фарҳангсоз - имрӯз дар дастраси ҳамагон қарор дарад ва мо ба воситаи таълимоти Паёмбари бузурги Ислом(с) ва бузургони дин метавонем муҳимтарин дастурамалҳои зиндагии иҷтимоиро аз он ба даст оварем.

---

1. Сураи Қамар / 17.

Симои сураи Ҳуҷурот

Ин сура дар Мадина нозил шуда аст ва дорои 18 оят мебошад ва ба номи сураи "Ҳуҷурот" ё сураи "Одобу ахлоқ" машҳур аст.

"Ҳуҷурот" ба маънои ҳуҷраҳо аст ва чун дар ин сура номи ҳуҷраҳои Паёмбари Акрам(с) бурда шуда аст, ки хеле сода буданд, ин сура "Ҳуҷурот" номида шуда аст.

Оғози се сураи Қуръон; Моида, Ҳуҷурот ва Мумтаҳина, ки дар бораи масоили иҷтмоӣ аст бо хитоби "Эй касоне, ки имон овардаед" шурӯъ шуда аст.

Дар ин сура ба хотири он ки чанд бор пай дар пай ҷумлаи "Эй касоне, ки имон овардаед" омадааст, симои як ҷамеаи исломиро тасвир мекунад.

Дар ин сура масоиле баён шуда аст, ки дар сураҳои дигар нест. Аз ҷумла:

1. Пешӣ нагирифтан аз Паёмбар(с) ва одоби ҳамнишинӣ бо он ҳазрат ва ҳушдор ба беадабон.

2. Масхара кардан ва лақаби бад додан, бадгумонӣ, таҷассус ва ғайбат кардан дар як ҷомеаи исломӣ ҳаром шуморида шуда аст.

3. Ухувват ва бародарӣ, сулҳу оштӣ додан миёни мусулмонон, муборизаи умумӣ бо бадкорон, миёнҷигарии одилона, таҳқиқ дар бораи хабарҳое, ки афроди машкук меоранд ва ин ки чӣ чизе сабаби бартарии инсон дар назди Худо мешавад, дар ин сура омадааст.

4. Дар ин сура омадааст, ки oнчи ки ба инсон арзиш медиҳад тақво аст, oнчи ки назди Худо хубу

дӯстдоштанӣ аст, имон аст ва ончи, ки назди Худо манфур аст куфру фисқу гуноҳ аст ва меҳвари ҷомеаи солим адолат аст.

5. Ҷомеаи имонӣ дар ин сура мадюни Худо ва ошиқи Паёмбар(с) аст ва ҳаргиз имон овардани худро бар Худову Расул(с) миннат намекунад.

6. Дар ин сура омадааст, ки ҷомеаи мусулмонон бояд тобеи Паёмбар(с) бошад, на ин ки Паёмбар(с) тобеи мардум.

Савоби тиловати сураи Ҳуҷурот[1]

Дар ҳадисе аз Паёмбари Акрам(с) омадааст: "Ҳар кас сураи Ҳуҷуротро бихонад ба адади тамоми касоне, ки Худоро итоат ё исён кардаанд, даҳ ҳасана ба ӯ дода мешавад”.

Дар ҳадиси дигар аз Имом Содиқ(а) омадааст, ки “Ҳар касе сураи Ҳуҷаротро дар ҳар шаб ё ҳар рӯз бихонад аз зоирони ҳазрати Муҳаммад(с) хоҳад буд”.

Аммо бояд инро ҳам бидонем, ки ин савобҳои бузург ба шарте ба хонандаи ин сура дода мешавад, ки бар асоси он амал кунад ва дастурамалҳои онро дар зиндагии худ ба кор барад.

Нуктаҳо

1. Ин сура низ монанди дигар сураҳо ба номи Худованд оғоз шуда аст, зеро дар ҳадисе омадааст: “Ҳар кори муҳимме, ки бо номи Худованд оғоз нагардад, нофарҷом аст”.

Оре, дар оғози ҳар коре инсон ниёз дорад, ки

1. Ин бахш аз баргузидаи тафсири “Намуна” гирифта шуда аст.

раҳмати густардаи Худованд ӯро ёрӣ кунад ва ин ниёз бо ҷумлаи муборакиi “Бисмиллоҳир-раҳмонир-раҳим” бартараф мешавад.

“Бисмиллоҳ” гуфтан дар аввали корҳо нишонаи имон ба Худо, ишқ ба Худо, ёди Худо, таваккул бар Худо ва ранги худоӣ додан ба корҳо мебошад.